

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De festo p[ro]pitiationis ca. xlvj.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

alphica siccata facti fūt iosephū et fermentati.
et ideo nū ex eis sup altare ponebat, et cū eis
dui agne in clum mū sacerdotū: et nū ex eis ī
crastinū relinqui pmittebat. Erat et h̄ festus
septē dierū: et p singulos offerebant eedē ho
stie q̄ etiā in neomenia z dieb̄ azymoz cū li
bamētis suis. Tū vī
yelle ioseph⁹ tūcim Tres pmitie fruguz
molarivitulos tres offerebant domino,
aristes duos agnos sc̄ colligēdaz, eden,
quattuordecim. Colligendaz in ma
nipulis: et in pasca. Edendaz in panibz: et in
pentecosten. Reseruandaz que reseruaban
tur, et de istis ad plus dabat quadragesima
pars ad minus decima.

De festo tubaz. Capitulum, XLV.

Rima die mēsis

p septimi duplex erat solennitas,
neomenia, et festū clangorū vel tu
baz. Tū Buccinate in neomenia tuba In
q̄ buccinabat cornibz pecorinis, q̄ ea die lib
erat et isaacne imolareb: pecore substitu
top eo. Dicebat etiā festū septimoz, vel sab
batū mensū, q̄ bic septim⁹ mēsis fere totus
erat solēnis. Ea die pter oblatōes neomenie
offerebant in holocaustū vitulū vñ, aristes
vñus, anni anniculi septē, h̄ire⁹ p pccō cū li
bamentis suis. Tradit⁹ q̄ subintroductū ē
a iudeis de cereis: vt p ignē imolatōe isaac
paratā significarent. Item a modernioribz
translati sunt cerei ad decimā diez que est, p
mortuis: forte pro spe resurreccōis,

De festo propitiationis.

Capitulum, XLVI.

Ecima die eiusdē

d mēsis erat festum propitiationis, q̄
ea die rediit moyses ad eos referēt
deum eis placatum sup offensam vituli Supra in exod. ca.
zflatilis Ea die ieui Et ait dominus ad
nabat boies et iūmē moylen,
ta et pueri septēnes
a vespa vſq̄ ad vesperā p memoria mortuo
rū. Tū etiā dicebat dies afflictōis Dicebat
q̄z dies expiarōis, q̄ ea die sanguine vitule
ruse expiabat tabernaculū et altare ut pdictū
est. Et siebat cintis ex eo ad expiatōz imudo
rū, et ipsi expiabant a peccatis illius anni p

emissionē hirci apompētij. Erat em̄ oblatio
diei illi, vitul⁹ vñus, aristes vñ, agni annicu
li septē, h̄ire⁹ p pccō cū libamētis coz.

De scenophegia.

Capitulum, XLVII.

Undadecima die

q eiusdem mēsis erat scenophegia
qd sonat fictio tabnaculōz In q̄p
septē dies habitabat sub vmbra culū in memo
riā, cl.ānoz: in q̄bō fuerit in tabernaculū in de
sero. Tū et festū tabnaculōz dīci solet, p
telabat autē septē dieb̄, q̄z pma et vltima so
lēnes erāt. Octau⁹ etiā dies erat solēnis, nō
q̄z eēt d̄ scenophegia, h̄z q̄ ea die pueniebat
ad faciendā collectā, forte in vſus pauperū:
vel in alios vſus cōes. Tū et scenophegia,
qñq̄ legis esse festū octo dierū. Sed pīs il
li nō seruierit ogdoadi. Tradit⁹ q̄z in quatuor
dieb̄ int̄posuit, a die decima vſq̄ ad hāc, he
breos obseruare ieunia. Tradit⁹ ioseph⁹ q̄i
bis septē dieb̄ cerebat ī manibz ramos myr
ti et salicis, et sumitates palmarū, vīrgulas ma
li plīci. Siebatq̄ de cuci, frugibz terre obla
tio dñō in grānuactionēz. Oblatio vō septē
diez hec erat Prima die offerebant in hol
ocaustū vituli, xiiij, aristes duo, agni anniculi
xiiij, et h̄ire⁹ p pccō cū libamētis coz. Eadē
oblatio arletū et agnōz h̄irebat p singu
los dies sequentes, h̄z de numero vitulōz vñ
subtrahebat ī dies. In scđa, xij, in tertia, xj,
in quarta, x, in q̄nta, ix, in sexta, viij, in septia
vñ. In octaua q̄ erat solennis offerebat ar
ies vñ, vitul⁹ vñ, agni anniculi septē, et h̄ire⁹
p pccō: cū libamētis coz. Forte i, vñ, dieb̄ fa
cra ē subtractio vitulōz, vii summa fieret, lxx,
in memorā eoz q̄ in, lxx, aīabz intrauerit tegy
ptū. He sūt oblatōes holocaustōz in, vñ, lo
lēnitatibz, et siebat de publico. Hō pī h̄ cel
sabat indeſinēs sacrificiū, nec hostie spoma
nee vel ncāre. Et nota, q̄ ille tres solennita
tes q̄, vñ, dieb̄ p telabant p̄cipue dicebant.
Et sabbatū qd interueniebat ī illis dieb̄ di
cebat sabbatū sabbatōz: quasi sabbatū fe
sto. Alias festiuitates adiecerit his hebrei
pp̄ variōs encēt, sic encēnia et phurim, id ē
festū bester, sed nō dicunt legales, id est non
sunt in lege institute. Flora solennitates pre
fatas tres, pasca, pentecosten, et scenophe
gia dīctas ceremonias a cereis, id est, lumi
naribus, vel a carie, et mene, quod est de

